

"Klein draagvlak nertsenhoudery ethisch inconsequent"

Zowel dierenwelzijnsorganisaties als politieke partijen voelen zich in hun pleidooi voor een uitdoofbeleid voor de pelsdierhoudery in Vlaanderen gesterkt door een “gebrek aan draagvlak”. Daarbij wordt vaak een eigenaardig argument gebruikt, zo zegt Dirk Lips, voorzitter van de Vlaamse raad voor Dierenwelzijn. “Je mag het niet bezitten want we hebben het niet nodig, zo hoor je vaak”, aldus Lips. “Maar dat is een nepargument. Als je die logica doortrekt, dan moeten we ook vlees en luxewagens in vraag stellen. De echte vraag luidt: kan je het gerechtvaardigd bezitten.”

Regeringspartij CD&V kondigde eerder deze week aan dat het alle pelsdierhoudery in ons land – 17 nertsenhoudery – tegen 1 januari 2017 wil sluiten. “Er is geen maatschappelijk draagvlak meer voor nertsenkwekers”, zo klonk het bij Vlaams parlements lid voor CD&V Bart Dochy. Ook GAIA verwijst in zijn communicatie rond de pelsdierhoudery steevast naar enquêtes die moeten bewijzen dat er bij de overgrote meerderheid van de Vlamingen geen draagvlak meer bestaat voor het fokken van dieren voor hun pels.

“De argumentatie daarachter begrijp ik niet zo goed”, zei Dirk Lips, voorzitter van de Vlaamse raad voor de Dierenwelzijn, daarover tijdens een gesprek met VILT dat plaatsvond voor de demarche van CD&V. “Je mag het niet bezitten want je hebt het niet nodig, zo klinkt het vaak. Maar als dat de maatstaf wordt, dan mogen we nog zeer weinig hebben. De juiste vraag is volgens mij niet of je het nodig hebt, maar wel of je het gerechtvaardigd kan bezitten. Als er geen enkele andere manier is om iets te bezitten dan door slavernij, dan is het bezit op zich immoreel. Maar dat is bij bont niet het geval. Het is immers niet zo dat nerts meer lijden dan andere landbouwhuisdieren.”

“Bont heeft misschien het nadeel dat het te veel is gebruikt door rijke mensen om te tonen dat ze rijk zijn, maar precies hetzelfde zou je kunnen zeggen over een Porsche Cayenne”, aldus Lips. “Toch is er niemand die praat over een verbod op de Porsche Cayenne, die nochtans voor heel wat luchtvervuiling zorgt. Men moet met andere woorden zeer goed oppassen met welke morele redenering men zijn argumentatie wil staven.”

“Ten tweede, diezelfde redenering die men maakt om de legitimiteit van bont in vraag te stellen, die gaat vandaag in ons deel van de wereld op voor alle vlees”, gaat Lips verder. “Alle vlees kan je vervangen. Er is vandaag niemand die vlees hoeft te eten voor zijn gezondheid. Dierlijke productie is misschien goedkoper om bepaalde voedingsstoffen aan te brengen, maar er is geen enkele vegetariër die ziek wordt omdat hij geen vlees eet. In die zin kan je dus zeggen dat vlees ook een luxeartikel is. Als dieren zouden moeten lijden om vlees te produceren, wel, dan is dat even onverantwoord dan dat ze zouden moeten lijden om bont te produceren. En voor het dier zelf maakt het niet uit of het na zijn dood naar de bont- of naar de vleesindustrie gaat.”

“Wat ik dan nog minder begrijp is dat er rond het alternatief blijkbaar helemaal geen ethisch probleem wordt gemaakt”, besluit Lips. “Onze kleerkasten hangen en liggen vol katoen. Katoen dat geproduceerd is door kinderen of arme boeren uit derdewereldlanden, geweven en geleverd door kinderen die uitgebuit worden in China en vervolgens heel het milieu om zeep helpt door het de wereld rond te vliegen, opdat ik goedkoop katoen zou kunnen dragen. Ik geloof niet dat dat moreel veel beter is.”

Bron: eigen verslaggeving van het Vlaams Infocentrum Land- en Tuinbouw (VILT)
18 februari 2016